

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

6/2006

Mimořádné zasedání předsednictva, konané dne 23. 5. 2006

Předsednictvo na svém zasedání dne 23. 5. 2006 přijalo usnesení, jehož text zde zveřejňuje. Rozhodlo se tak po věcné a uvážlivé diskusi v zájmu klidného procesu omlazení vedení Sdružení a ukončení polemiky na stránkách Zpravodaje. Respektuje tím názor členů, požadujících, aby problémy řízení byly řešeny v příslušných orgánech. Doufejme, že polemika tím končí, ovšem za předpokladu, že toto usnesení bude do důsledku splněno. Nyní jde především o to, aby proces postupného omlazování vedení a celkové aktivizace činnosti Sdružení si vzali za své všichni členové, kteří mohou, dovedou a chtějí.

Redakční rada Zpravodaje

USNESENÍ z mimořádné schůze předsednictva CV SČVP ze dne 23. května 2006

1. Předsednictvo bere na vědomí a přijímá rezignaci předsedy Prof. MUDr. Dufka Vladimíra, CSc. na funkci předsedy, ke dni konání schůze celostátního výboru v listopadu 2006

2. Předsednictvo SČVP na dnešním jednání přijalo následující rozhodnutí:

a) ukládá vedoucím regionů, aby ve své působnosti projednali návrhy na obsazení funkce předsedy Sdružení z řad mladších členů a to tak, aby na listopadovém zasedání CV letošního roku mohli být voleni. Jména navržených kandidátů zašlou organizační skupině.

Termín: do konce srpna 2006

b) Organizační skupina ve složení: vedoucí skupiny MVDr. Samec Vladimír, členové Ničová Jaromíra a Kuchyňka Václav, ze jmen navržených jednotlivými regiony připraví návrh kandidátky pro demokratické volby nového předsedy.

Termín: do konce září 2006

Pražský region uvítal vzácnou návštěvu

Už několik let náš region žádal o příznání čestného členství našeho Sdružení pro pí Oxanu Grockou, původně ředitelku Přírodovědného muzea v Mlynově. Toto muzeum se nachází v důstojném stánku sloužícím kultuře, v paláci rodiny hraběte, potomků hejtmana Karola Chotkiewicze.

Paní Grocká z vlastní iniciativy začala sbírat různé památkové věci a tiskoviny, které připomínají Českou menšinu, která žila po několik desetiletí na tomto území. Z těchto věcí, které jí byly postupně dodávány, se rozhodla vytvořit v muzeu stálou expozici, kterou pojmenovala „Dolja Čechů na Volyni“ (Osudy Čechů na Volyni). Podařilo se jí soustředit též cenné výtisky novin, kde se psalo o Čechích, kteří měli úzký vztah k tomuto území. Např. noviny, které psaly o J. Haškovi, o jeho útěku z Rakouské

armády a také o tom, že první pomoc dostal v Podhajcích u Mlynová, kde ho přijala rodina Ant. Pokorného. V šesti zasklených skříňových vitrinách se nacházejí snímky našich vojáků z Čs. jednotky, které velel tehdy ještě plukovník arm. Gen. Ludvík Svoboda. Také snímky obytných budov, mlýnů, škol, typickou českou svatbu Jaroslava Mikeše na Maslence atd. Minulý rok jsem odevzdala do muzea svůj vojenský stejnokroj. Také se tam nachází více než 120letý ručník, vyšívaný mojí prababičkou A. Pokornou, která ho vyšívala k ikoně před svojí svatbou. Ve vitrině jsou hrničky s křesbou z Prodané nevěsty, které byly dovezeny z Čech do carského Ruska, pak zpět do Čech a nyní opět do Mlynová. Různé tiskoviny dodal Ing. Hofman, a také zesnulý p. Bydžovský z Ledochovky a další krajané. Je zde rovněž vitrina o baletním mistru p. Libickém, rodák z Novin Českých, kterou předali z tamní školy, když ji rušili. Nacházejí se v ní různé exponáty, které připomínají slavného rodáka z Novin Českých.

Jak říká paní Oxana: „Dnes si ještě občané vzpomenou na své české sousedy, ale aby další generace nezapomněly, expozice v muzeu jim je bude připomínat.“

Paní Grocká udělala pro nás hodnotnou práci a my jsme jí za to vděční. Pozvali jsme pí Oxanu do Prahy, abychom jí mohli osobně předat „Diplom čestného člena“. Na naší pravidelné měsíční schůzce diplom předal předseda SČVP Prof. MUDr. VI. Dufek, CSc. A všichni ostatní se připojili k poděkování za její záslužnou práci.

Z Mlynová jsme dostali dárek od předsedy rady města Mlynová pana Sergeje Voročeje s jeho podpisem, knihu „Mlynov, minulost a současnost k pětistému letopočtu“. Tato kniha byla sice už vydána, ale my jsme první, komu byla věnována i s podpisem. Srdečně panu předsedovi města Mlynová děkujeme.

Našemu vzácnému hostu jsme se snažili zpříjemnit pobyt v Praze. Byla příležitost zajet s legionáři do Sezimova Ústí na hrob prezidenta Dr. Edv. Beneše a paní Hany. Prahou a jejími památkami byla nadšená a našim členům za jejich přijetí velmi vděčná.

Paní Oxana Grocká je již v důchodu a my jí přejeme, aby měla i nadále možnost doplňovat naši českou expozici, kterou sama vytvořila.

Členové regionu Praha
vedoucí reg. Irena Malínská

Poznámka: Paní Grocká se také zmínila o tom, že turisté z různých států Mlynovské muzeum navštěvují, Bohužel Češi, příjezdějící pravidelně již léta do Malína a mnohokrát i obědvali v Mlynově, ani jednou muzeem nenavštívili. Rovněž prosila, pokud by měl někdo ještě nějaký památkový předmět a mohl ho postrádat, aby ho předal pí I. Malínské, která jezdí do Mlynová pravidelně a pokaždé je ve spojení s muzeem a doplňuje naši expozici.

GRATULACE

Paní Halina Ziolkowska Modla,
Redaktor „Wolyń i Poesie“
Biuletyn Towarzystwa Miłośników Wolynia i Polesia
Kolo w Oświęcimiu
Oświęcim

Při příležitosti vydání jubilejního 50. čísla
Vašeho časopisu „Wolyń i Poesie“ redakce Sdružení

Čechů z Volyně a jejich přátel se připojuje k řadě gratulantů s přáním dalších úspěchů v tak záslužné práci. K přání se připojuje také paní Věra Latzelová, šéfredaktorka našeho časopisu „Zpravodaj“.
Irena Malínská, vedoucí regionu Praha a předsedkyně redakční rady a Mec Jaroslav, člen redakční rady

K 15. výročí návratu černobylských krajanů do staré vlasti

V tomto roce uplyne 15 let od zahájení bezprecedentní humanitní akce návratu černobylských krajanů do staré vlasti. Občanské sdružení SPEKTRUM ve spolupráci s Radou černobylských krajanů při Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel a Městským muzeem v Jaroměři k tomuto významnému výročí organizuje 2. celostátní setkání černobylských krajanů, které zahrnuje několik na sebe navazujících akcí:

a) kulatý stůl na téma Co nám dala (vzala) emigrace a reemigrace? Za účasti představitelů 1. a 2. vlny reemigrantů (poválečných a po černobylské katastrofě) a krajanů žijících v zahraničí,

b) odborný seminář s mezinárodní účastí na téma: „Návrat krajanů: zkušenosti, problémy a perspektivy“.

kulturní program

Akce proběhne v Jaroměři dne 21. října 2006.

Příhlášky k účasti na 2. celostátní setkání je nutno podat do 30. července 2006. Formuláře závazných přihlášek zašleme na vaši žádost. Počet účastníků je omezen kapacitou Důstojnické besedy v Jaroměři-Josefově. Kontaktujte nás na adresu: OS Spektrum, Masarykovo nám. 1, 551 02 Jaroměř-Josefov

Doc. Boris Iljuk, CSc.,

předseda Rady černobylských krajanů

O práci komise pro „Památník obětem malínské tragédie na ukrajinské Volyni“

Na zasedání CV SČVP dne 22. 11. 2006, kdy po bouřlivé diskusi byla obnovena činnost komise, byla ustavena i komise péče o malínský památník. Větu navrhovaného usnesení ze zmíněného zasedání CV, znějící: „Vyvíjet stále úsilí k zajištění trvalé péče o pomník a pietní areál na hřbitově bývalého Českého Malína“, která byla pouhou proklamací bez časové a věcné podstaty, nahradila činnost komise.

Komisi tvoří pět členů a v práci jí pomáhá konzultant. Členy komise jsou: Alla Finkousová (region Žatec), Boris Gol (region Šumperk), Irena Malínská (region Praha), Jaromíra Ničová (region Brno) a Oldřich Rejchrt (region Praha). Předsedou komise se stal posledně jmenovaný a funkci konzultanta byl pověřen Ing. Jiří Hofman (region Praha). Komise zahájila svoji činnost v prvních dnech ledna.

Konzultant na základě svých kontaktů vyplývajících z jiných společenských organizací předsedovi komise zprostředkoval osobní jednání na ministerstvu obrany a sám se ho také zúčastnil. Řešila se tam možnost uplatnění „Smlouvy o přátelských vztazích a spolupráci mezi ČR a Ukrajinou“, podepsanou v roce 1995 prezidenty obou republik i pro malínský památník. Toto jednání nastartovalo další kontakty s vrcholovými úřady. Následovaly dopisy náměstkoví ministerstva zahraničí, předsedovi zahraničního výboru Sněmovny parlamentu ČR a předsedovi podvýboru zahraničního výboru pro styky s krajaný Sněmovny parlamentu ČR. Náměstek ministerstva zahraničí již reagoval konkrétním sdělením, že požádal velvyslanectví ČR v Kyjevě, aby projednalo s ukrajinskou stranou možnost údržby památníku v Malíně. Meziústní jednání, i když bude

úspěšně, nemůže však přinést okamžitý výsledek. Proto komise pro letošní rok přijala opatření přechodná, umožňující zajistit nejnuitnější údržbu ve vlastní režii.

Na prvním jednání celé komise, konaném dne 7. 4. t. r. bylo dojednáno rozdělení působnosti a odpovědnosti jednotlivých členů komise za konkrétní problematiku, přijala pravidla praktického provádění údržby a oprav, jejich technické zajištění, financování prováděných prací v letošním roce, zplnomocnění členů komise k jednáním s veřejnými institucemi a stranami. Na druhém jednání, konaném dne 19. 5. t. r. byly konkrétní závazky detaily praktického postupu plnění úkolů letošního roku.

Komise, zastoupená svojí členkou Jaromírou Ničovou, přiměla předsedu SCVP, aby dal souhlas k uvolnění finanční částky, nutné ke krytí prací letošního roku, a tak proklamované úsilí k zajištění trvalé péče o malínský památník prakticky dokázal. Definitivně se to podařilo dne 23. 5. t. r.

Stejně jako autor známého rčení: „Je něco shnilého ve státě Dánském“ nechtěl bourat dánský stát, ale měl na mysli vylepšení jeho fungování, tak i „kritici“ práce vedení Sdružení usilují o jeho efektivnější činnost a nikoliv o jeho poškození. Doufám, že práce naší komise bude toho důkazem. *Oldřich Rejchrt*

Trochu vzpomínání, když se prolomily ledy.

Jsem Bihumnil Filípek, člen SCVP v Žatci, jeden z mála žijících svědků vyhlazení obce Český Malín na Volyni, který tuto tragédii přežil. (Byl jsem v té době pacientem tamní nemocnice.)

Ve Zpravodaji č. 7/95 jsem uveřejnil krátkou noticku „Vyhlazení obce Český Malín“, ve které jsem navrhl založení konta na opravu a údržbu českého hřbitova, a na zbudování památníku obětem. Tento můj návrh se dočkal kladné odezvy. Proběhly finanční sbírky mezi našimi krajinami a po vytvoření dostatečného fondu se dočkal pomník realizace. Údržba českého hřbitova v Malíně, zejména při výročních malínské tragédie, je uspokojivá. Ale tak jako po každém ukončení díla se provádí vyúčtování příjmů a výdajů, zaslouží si i tato velká akce svoje vyúčtování. *Bohumil Filípek, Žatec* K tomuto článku sdělujeme, že dosud peněz ze sbírky na Malínský památník byl zbytek veden na kontě Sdružení, a v současnosti bude převeden na Fond údržby Malínské památníku.

Marie Nečasová, hospodářka

Vzpomínka na mého švagra Vladimíra Koláře

Děda mého švagra koupil hospodářství svému synovi v Holovni nebo na Gryntálu. Tyto obce po první světové válce padly pod Sovětský svaz. Když byla mobilizace, švagr narukoval do sovětské armády. Sloužil u těžkého dělostřelectva. Když se dověděl o československé armádě, zažádal o přeložení k ní. Jeho kapitán mu to rozmlouval, tady jsi vzadu, nevíš, kam tě dají tam. Možná k pěšákům. Švagr mu odpověděl: „Jsem Čech a patřím k nim“. A tak byl přeřazen. Dostal se k průzkumu na koních. Asi za čtrnáct dní k němu došla zpráva, že jeho ruští spolubojovníci jsou všichni mrtví. Dostali přímý zásah. Švagr na ně vzpomínal jako na dobré kamarády. A to byl jeho první anděl strážný, který mu zachránil život.

Vypřávl dost často všelijaké příběhy. O jednom se chci zmínit. Jednou prý jeli na průzkum a dostali se do zajetí. „Jeli jsme po takové vyvýšené cestě a najednou jsme zjistili, že jsme mezi Němci. Němci začali střílet, koně nám zabili a tak jsme utíkali pěšky. Utíkal jsem s Kodejškou. Když jsme doběhli na konec cesty, byla tam stráž a my jsme z ní spadli. A jako malí ustrašení kluci jsme se jeden druhého ptali, jestli žijí. Já měl prostřelenou čepici, mezi podrážkou a nohou jsem měl díru, ale noha nebyla škrábnutá. Plášt jsem měl prostřelený jako řešeto, ale já byl úplně celý.“

Švagr zemřel a já se jednou sešla s Kodejškou. On to byl můj druhý bratranec, naše maminky byly sestřenicí. Bydleli od nás dál a já je neznala. Oni byli čtyři bratři, tři z nich byli v armádě. Zeptala jsem se, jestli nesloužil s Vládou Kolářem. A to byl zrovna on. A začal vyprávět tenhle příběh jako Vláda, ale trochu jinak. „Když jsme utíkali po té cestě, viděl jsem, že tam Němci mají kulomet, ale posádka k němu běžela. Vtom Vládovi spadla čepice. Vrátil se pro ni se slovy: Vy kurvy německý, tu čepici vám tu nenechám!. Vtom odjížděl granát a hodil ho k Němcům. Kam dopadl, to nevím, na to nebyl čas, ale asi dobře. Kulomet nestřílel a střelba byla také slabší. Kdyby se zmocnili kulometu, byli by nás tam smetli všechny.“ „Všechny? Vláda mluvil jen o vás dvou.“ „Nás tam bylo asi dvacet.

Vláda byl z nás nejstarší, bylo mu 25 let. Ten nám tenkrát všem zachránil život. Když už jsme leželi v té stráni, já se podíval na Vládu a povídám. Vládo, ta čepice ti nespadá, oni ti ji sestřelili. Těsně nad líčkem byla prostřelená. Pak jsem byl raněný, a když jsem se vrátil ze špitálu, Vláda už tam nebyl. Byl vybrán do čestné stráže prezidenta Beneše. Já mu to přál, byl to dobrý voják a dobrý kamarád.“

Ale o tom granátu Vláda nikdy nemluvil. Asi si myslel, že mu nebudeme věřit a budeme ho mít za chlubila. Možná by tomu tak i bylo. A tak jsem moc ráda, že jsem se s Kodejškou sešla. Jako vzdání přibuzní jsme se sešli první a naposled. Vláda Kodejška zemřel tak jako Vláda Kolář na stejnou zákefnou nemoc, při které je lékařská věda bezmocná. Budíž jim země česká lehká!

Božena Vávřová, roz. Chválková

Deset let české školy v Lucku

(Dokončení)

V tomto krátkém zamyšlení bych rád uvedl pouze některé skutečnosti, které jsem nepojal do obšírnější části o české škole. Proto se omezím na doplnění údajů kolik žáků a ze kterých obcí navštěvovalo školu v Lucku.

Údaje jdou za sebou takto: Název školy a počet žáků a text není upraven jako tabulka.

Luck 123, Teremno 38, Boratín 29, Kněhynky 22, Hušče-Josefin 19, Lipovec 12, Moskovština 12, Omelánik 11, Malovaná 9, Český Malín 9, Hnidava 9, Čerčice 8, Krupa-Hranice 8, Noviny České 8, Miluše 7, Hončárka 7, Lipiny 6, Lipiany 6, Niva-Hubinská 5, Michajlovka 4, Stromovka 3, Boholuby 3, Mstěšín 3, Lysin 2, Podlesice 2, Ozerany 2, Ostrožec 2, Selisko 2. Z dalších obcí po jednom žáků: Semiduby, Hulč, Zborov, Lyšce, Skliň, Olšany, Bakovce, Hájenska, Závaly, Pokosy.

Konečně bych se zmínil i o českém internátu pod vedením paní Janatové.

Ještě dnes si dovedeme představit, jak byla celá řada obcí vzdálena od Lucka. Bez umístění přespolních žáků v soukromých rodinách a v internátu by některé děti školu v Lucku vůbec nemohly navštěvovat. Proto v roce 1934 byl na Hnidavě zřízen první malý internát pro 14 dětí pod vedením paní Janatové. Hospodářská krize dolehla i na Volyn, proto se muselo vše zařizovat co nejlépeji.

Paní Janatová vzpomíná, že každý žák si musel přivést z domova postel, „štrusek“, ložnici, židli, talíř, hmeček a přibor. Do jídelny byl zapůjčen velký stůl od Sdružení mládeže z Boratína. Vedle měsíčního poplatku 8 polských zlotých za žáka se platilo potravinami a dřevem na vaření a topení.

S růstem žáků ve škole bylo nutné hledat větší prostory pro internát. Bylo to na Krásném v ulici Kosciuszki č. 59. S dalším růstem žáků se internát znovu stěhoval do ul. B. Chrobrego č. 2. Poslední stěhování bylo uskutečněno do ul. Szopena č. 2. Vzhledem k tomu, že byly přihlášeny děti i z obcí vzdálených až 65 kilometrů, nebylo možné platit potravinami a proto byl poplatek stanoven na 30 zlotých za žáka měsíčně. Pro některé rodiny byl tento obnos již vysoký a počet žáků byl 28.

Paní Janatová vedla žáky mimo jiné k ručním pracem. Výsledkem bylo uspořádání, společně se školou, výstavy ručních prací v roce 1939.

Tím končím povídání o škole v Lucku, na kterou si mnozí z Vás jistě rádi se mnou znovu vzpomínají.

Ing. Zdeněk Damašek

Vzpomínky na naši krásnou Volyn

Naše obec Hrabina se nacházela v údolí mezi lesy, ale život tam byl krásný. Byli jsme spojeni s Omelánštinou, Březinou. Hrušvicí a Středním Hájem. Zde jsem vyrůstala a bezstarostně si hrála s vrstevníky. Do školy jsem začala chodit do Hrušvic. Druhým rokem jsem byla ve škole v Ulbárově. Od třetího školního roku jsem chodila již do Omelánštiny. Nežli zde byla postavena nová škola, učili jsme se u Baurů. V nové postavené škole byl řídícím učitelem pan Krivka, který měl syna Ládu a dceru Kláru. Učitelé jsme měli pana Bracháčka, který byl z Československa a paní učitelku Ludmilu Pichrtovou. Ve škole se vyučovalo česky. Ráda vzpomínám, jak jsem s chlapci hrávala volejbal.

Po skončení školní docházky jsem pomáhala rodičům v zemědělství. V osmnácti letech jsem nastoupila do obchodu v Omelánštině jako prodavačka. Do práce jsem to měla 2 km, ale moc mě to bavilo. V obci bylo hodně mládeže. Kypěl tu bohatý kulturní život. Hráli jsme divadlo, pořádali zábavy a plesy. Náležitě se slavila pouť a posvěcení. Byl zde Sbor dobrovolných

hasičů a dechová kapela. Co se týče zásobování, měli jsme zde obchod řeznictví a uzenářství, prostě vše, co v tehdejší době stačilo ku spokojenosti.

Ten krásný, pohodlný způsob života obrátila naruby II. světová válka. Soukromé obchodování bylo zakázané. Zemědělství se muselo ubírat jiným směrem než tím, na které byl zvyklý náš volynský rolník. S příchodem Němců skončily i zábavy. My, u nás v Hrabini, jsme tančili při gramofonu u Mazhauzů. Strýc Mazhauzů měl nakoupené české gramofonové desky a milerád nám je pouštěl. Ovšem, tančit se mohlo jen ve dne. Večery byly již tehdy velmi nebezpečné, vládly jim jiné síly.

Kdysi, za Němců, přišel starosta pan Kočka s tím, že je nás vybráno 27 na práci do Německa. Vezli nás tehdy do Rovna. Jel s námi Polák, bývalý „kierownik“ školy, který uměl německy. Po příjezdu do Rovna nás dali hned za dráty. Dodnes nevím, jak se to stalo, že my a Kvasilováci jsme se dostali domů.

Když Sověti vyhnali Němce, tak jsme si mysleli, že to bude lepší, ale bylo to pomalu stejné. Radostnou zprávou a velkou nadějí byl příchod Československé samostatné brigády v SSSR. Jednotka byla dislokována v okolí a štáb byl v Rovném. Naši chlapci se již nemohli dočkat vstupu do armády. Také já jsem se s tatínkem přihlásila. Ten narukoval dříve než já, která jsem zatím pracovala v obchodě. V té době vážně onemocněla maminka. Při odvodu měli pro nastalou situaci pohození a já jsem k velké lítosti zůstala doma.

Stále jsem pracovala v obchodě a po práci jsem pomáhala mamině a sestře. Velmi často jsme jezdili pro zboží do Rovna. Vždy jsme se stavěli v Čs. štábu. Styk udržoval pan Nesvaďba a při našich cestách tam nechával kořalku, petrolej, cukr a sůl. Pan Pěnička tam vozil mouku.

Po odchodu všech zbraněschopných mužů zůstalo břímě práce na invalidech a na nás, ženách. Byly jsme sice tři, ale bez mužských rukou to moc nešlo. Vše se zlepšilo až když byl tatínek propuštěn z armády kvůli vážnému onemocnění žaludku. Otec byl vojákem již v I. světové válce. Byl vážně raněn, ale po uzdravení okamžitě přešel z ruské armády do Československých legií. Domů se vrátil až koncem války.

Po válce se o jiném nemluvalo jen o tom, že se pojedde do Čech. Život v této jakoby vykořelejné a zdvořilé zemi byl čím dál tím nesnesitelnější. Povídalo se, ale nic se nedělo. Konečně to propuklo koncem roku 1946. Přijela reemigrační komise, spisoval se zanechaný majetek a uvažovalo se, co vzít s sebou. Radostnou zprávu o odjezdu nám sdělil pan starosta z Omelánštiny. Druhého dubna náš čs. vojáci odváželi do Rovna na rampu. Zde jsme čekali celý týden. Nakonec přece jen byly přistaveny dobytčáky a po pěti rodinách jsme do nich nastupovali. Do Žatce jsme přijeli až 29. dubna. Cestou se hodně stálo. Dle sovětských železničářů bylo zapotřebí často „podmáznout“ kola. Hned druhý den po příjezdu jsme jeli s tatínkem do Libědic. Zde byly již všechny domky obsazené. Museli jsme do Kadaně na Osídlovací komisi. Do Libědic s námi jel stýčný důstojný poručík Albrecht a jeden domek byl ihned volný. Tatínek již hospodář nechtěl. Říkal, že se již dost nadřel na Volyni. Já jsem si našla práci v Libědicích na zámku. Zde jsem se seznámila s Václavem Zahradníkem z Kupičova a vzali jsme se.

Vychovali jsme dvě dcery. Spolu s manželem jsme je ještě stačili prodat. Manžel zemřel ve stáří 51 roků. Jsem vdovou již 28 roků. Při autonehodě jsem si zlomila obě nohy. Pohybovat se mohu jen pomocí francouzských holí. Pečuje o mě mladší dcera Jiřka. Nejsem schopna si sama něco udělat. Jsem již na konci svých sil. Srdečně zdravím všechny krajaney.

*Olga Zahradníková-Průšková
(Dle rukopisu upravit V. Kytl)*

Žákům bývalých soukromých českých škol České matice školské ve Zdobunově, Omelánštině a Rovně

Organizační komise bývalých českých matičních škol ve Zdobunově, Rovně a v Omelánštině Tě srdečně zve na poslední setkání, které se uskuteční **V pátek dne 29. září 2006 od 10.00 hod.** v Lidovém domě v Žatci.

Prosím, upozorní na toto setkání své známé a kamarády, protože tento dopis zasíláme jen bývalým žákům-účastníkům našeho minulého setkání v Žatci. Příspěvek na celkové zabezpečení tohoto setkání je 150 Kč, které uhradíte při vstupu do sálu. Prosíme však o písemné sdělení do 5. září 2006, zda se setkání zúčastníš!

Žáci zdolbunovské školy a ostatní zájemci zašlou přihlášku na adresu:

Anna Martišová, Politických vězňů 1573
43801 Zatec, tel.: 723 823 212

Žáci omlanštinské školy zašlou svou přihlášku na adresu:

Irena Hanušová, Politických vězňů 2123,
43 801 Zatec, tel.: 415 740 516

Žáci rovenské školy zašlou svou přihlášku na adresu:
Jiřina Vinšová, K. Buriana 3596, 430 01 Chomutov,
tel.: 474 652 433.

Žádáme zájemce, aby se přihlásili včas! Je to nutné pro
důležité zabezpečení setkání!

Případné dotazy můžete také volat na tel. 474 620 618
Kačerová Jiřina.

Těšíme se na setkání s Vámi!

Vrácená paměť

(Pokračování z čísla 5)

Po návratu domů nastává příprava na odjezd odvedených branců, tuším, že to byl 23. březen. Branci se dostávají na železniční nádraží do města Rovna, tam bude připravena železniční souprava k odjezdu nevědomo kam, válečné tajemství. Po několika týdnech jsme se dozvěděli, že jsou na půdě Jefremova za Moskvou, kde prodělávali vojenský výcvik. Nejstarší Josef a nejmladší Jan byli přiděleni k první československé brigádě, kdežto Václav k druhé čs. paradesantní brigádě, jako výsadkář parašutista.

Já zůstávám na majetku s maminkou, manželkou, dítětem a sestrou Marií. Připadl na nás nelehký úkol hospodařit při tak snížených pracovních silách. Můj zdravotní stav se den ze dne zlepšil natolik, že v druhé polovině dubna jsem byl zaskočen nadřízenými úřady příjmut službu finančního agenta ve státní správě pro obec Dembrovku a Martinovku pod nadřízeným orgánem Rafjinaděle Rovenského rajona. Mým úkolem bylo inkasovat několik druhů daní a to například daň z příjmu obyvatel, postrach pojištění budov, daň malošlejniny a cholostucky. (Redakce nezná tyto výrazy), daň vojny proti vydání statních obligací, vyinkasované peníze od obyvatele odnášet do Rovenské banky proti potvrzení bankovní kvitancí. Ta donucena úloha nebyla nijak lehká a k tomu nebezpečná po stránce různých band, které tuto profesi sledovaly a někdy skončila i smrtí. Vzpomínám na svého kolegu ze Špakova, jehož jméno si již nepamatuji a slečnu Dědukovou z Michalovky. Pozůstalé rodiny mohou ony tragické události ještě dnes potvrdit. I já jsem musel několikrát vstoupit do neblahé situace. Vysvětlovat to podrobněji by trvalo dost dlouho. Pak přišel den meho odkladu (odsročky) a musím se dostavit na příslušný Rovenský vojenkomat třetího června. V mé hlavě se ale zrodila myšlenka přihlásit se dobrovolně do naší Svobodovy armády. Tato touha byla tak silná, že jsem jeden den zajel do Rovna na náš Československý vojenský štáb, který se nacházel na konci ulice Dubenské na rohu hlavní ulice přes Rovno směr Kyjev. Když jsem vešel do místnosti úřadujícího štábu, byla mi položena otázka co si přeji. Moje odpověď byla, že mám tři bráchy na frontě a že bych chtěl jet za nimi, posílím naši Československou jednotku našeho generála Svobody. Podávali se na mně a řekli, že to napíšou pro Sovětský vojenkomat. Zpráva zněla: Napravujeme hráždiana Vendolského Arnošta, sela Martinova, štab prochodil v korpuse v radach Česchoslovenských vojsk v SSSR. Podepsal kpt. Stranský. Poděkoval jsem s tím, že půjdu s tou zprávou na zmíněný Sovětský vojenkomat Rovno. Přijdu, zaklepu na dveře, otevřít mi sovětský major. Pažalujsta možno vchodit. Otázka co si želajete- sáhnou do kapsy pro doklady, podávám mu do ruky tu odsročku (odklad), který mě byl vydán v měsíci březnu. Přečetl si vše a pak mi řekl. Sluša, Vendolský, nětolko bojoval' na frontě, ale nužno i v tylu, nikuda nepajdoš, ale budeš rabotat' u Rafjinadělu. Bylo to pro mne velké zklamání, ale neexistovalo žádné odvolání. Vrátil jsem se domů a pokračoval ve své denní činnosti, jak tomu bylo i předtím...

A. Vendolský

(Pokračování v některém dalším čísle)

ZPRÁVY Z REGIONŮ ...

Důležité upozornění pro Moravskoslezský region
Moravskoslezský region oznamuje, že dne 16. 9. 2006 (září) v 10.00 hod. se koná setkání krajanů v Suchdole nad Odrou kulturní dům.

Prezentace od 9.00 hod. Krajané, kteří mají zájem se zúčastnit setkání, necht' se přihlásí do 8. září na adresu hospodářky: **Novotná Zdenka, Na Vyhliďce 346, 742 42 Šenov u Nového Jiřína.** Poplatek 200 Kč je možno zaplatit při prezentaci nebo svému důvěrníkovi. V ceně je oběd, svačina, káva a hudba. Opět po roce se těšíme na setkání velké volyňské rodiny.

Dále upozorňujeme, pokud budete chtít přispět na výstavbu busty Dr. Edv. Beneše a ještě jste tak ne učinili, budete mít možnost v září na setkání.

Za regionální výbor: Dr. Vladimír Samec, předseda
a Marie Seitlová, tajemnice

Dopisy čtenářů

Vážení redakce, vážení čtenáři, jmenuji se Pavel Hrnceček, je mi 35 let a zajímám se o genealogii. Ve svém pátrání jsem již získal mnoho informací o větvi svého otce (k nahlédnutí na <http://pavel.hrncecek.wz.cz>) a nyní začínám zpracovávat větev své matky. Její rodiče pocházejí z Volyně (obce Podcurkov a Zálesí) a já bych se chtěl dopátrat jejich českých kořenů. Všichni mi příbuzní, kteří by mi mohli k tomu dát nějaké informace, jsou již po smrti a tak nezbyvá než pátrat jak se dá, třeba na internetu. Tam jsem také získal kontakt na pana Václava Petříčka, od kterého jsem si koupil knihu „Domov v cizině“, za kterou bych nmu chtěl tímto poděkovat. Z jeho knihy a od něho samotného jsem načerpal škálu informací o obci Podcurkov a okolí, ale každá další se určitě hodí. Dále jsem se dopátral paní Libuše Růžičkové, od které jsem koupil knihu „Huleč Česká na Volyni“, a také mi zaslala tři ukázková čísla tohoto Zpravodaje. No a to je důvod mého dopisu. Chtěl bych oslovit čtenáře, jestli by byli tak laskavi a pomohli mi při pátrání po informacích o mých příbuzných. Byl bych vděčen za jakákoliv data, jména, příběhy, fotografie ... Veškeré výlohy samozřejmě uhradím.

Jedná se o tyto osoby a jejich rodiny: Ze Zálesí je to můj děda Rostislav Šedivý (6. 8. 1913-9. 10. 1992), jeho sestra Jarmila Šedivá, otec Vladimír Šedivý a matka Marie Šedivá, rozená Křizová. Z obce Podcurkov je to má babička Naděžda Šedivá roz. Dvořáková (2. 12. 1921-23. 4. 1990), bratr Josef, Václav a Vladimír Dvořákoví, otec Josef Dvořák, matka Libuše Dvořáková roz. Bohuslavová (26. 8. 1903-21. 7. 1994).

Za jakoukoli pomoc všem předem velice děkuji a v budoucnu bych jistě z načerpaných informací prezentoval nějaký ten článek nebo příběh do Zpravodaje.

Pavel Hrnceček, El. Krásnohorské 2919,
Dvůr Králové nad Labem 544 01

e-mail: phrncecek@centrum.cz

mobil: 604 682 184

Z Psychiatrické léčebny Červený Dvůr nám přišel tento dopis:

Vážený pane Vladimíre Dufku,
Píše Vám Marek Boris Antonovi, který přijel do Čech s rodinou z Ukrajiny v roce 1994. Dopadlo to moc špatně, cítím se jako mezi cizími lidmi. Cítil jsem to jednomu člověku, který také moc dlouho žil na Ukrajině a ten také cítí, že svůj se obklopuje svými a cizí cizími. Stejně se cítím i já, nikdo ke mně nemá žádnou úctu. Můj otec mi říkal, proč jsi sem přijel, lépe by ti bylo na Ukrajině. Zemřel tu v nemocnici. A děkuji Vám za ten Zpravodaj, který nejprve chodil mému otci, poté mé matce a nyní mě. My jsme Černoabyli (lidé, kteří se účastnili likvidace černobylyské havárie), já i moje rodina, o tom napíši později. Nyní jsem v Psychiatrické léčebně Červený Dvůr v Jihočeském kraji a vyřizují si invalidní důchod. Od svého táty mám mnoho dokumentů i medaili z války, které bych Vám chtěl věnovat do muzea. Jestli o ně budete mít zájem, napište si o ně mě, nebo domů matce. Tady v Psychiatrické léčebně se léčí hodně Ukrajinců i lidí z bývalého SSSR od alkoholismu a mají toho hodně co říci. Čekám na Váš dopis na adresu:
Marek Boris, PL Červený Dvůr 1,
Český Krumlov 381 01

PS.: Promiňte mi, že špatně píšu, latinkou jsem se naučil psát až tady v léčebně.

(Dopis původně ručně psaný přepsal pisatel Mgr. Jan Smíšek, psycholog).

Domníváme se, že k tomuto dopisu by se měl vyjádřit někdo z Černoabylských, ale autorovi v každém případě děkujeme za nabídku darů do muzea a posíláme jemu i Mgr. Smíškovi pozdrav-na případný dar muzeu upozorníme příslušné osoby.

NAŠI JUBILANTI ...

Region Praha

Ve III. Čtvrtletí oslaví kulaté a půlkulaté výročí narození tyto členové:

50 roků - 28. 8. Iva Slanařová, Moskovština, nyní Neratovice

55 roků 27. 7. Zdeněk Pichrt Noviny České, nyní Praha

75 roků 5. 8. Libuše Svobodová, Praha

85 roků 19. 7. Bohuslav Anděl, Noviny České, nyní Praha

90 roků 10. 9. Jaroslav Mec, Luck, nyní Praha

Všem jubilantům blahopřeje za region M. Nečasová

Region Krkonoše

3. 7. oslaví p. Novotná Jiřina 55 let. 1. 9. oslaví p. Mgr. Novotný Jiří 35 let. **Oběma oslavencům hodně štěstí, zdraví a spokojenosti v dalším životě přeje**
Za region **Vendula Havelková**

Region Olomouc

Naši jubilanti na II. pololetí:
Derychová Antonie nar. 10. 7. 1946 60 let. Macounová Zdena nar. 20. 11. 1941 bytem Hněvotín 65 let. Skalková Jiřinka, nar. 4. 8. 1941, bytem Loučky-Odry 65 let. Zapletalová Vlasta nar. 9. 10. 1936 bytem Hněvotín 70 let. Procházková Miluše, nar. 26. 5. 1976, bytem Hněvotín 30 let. Marek Antonín, nar. 12. 9. 1921, bytem Olomouc 85 let.
Všem jubilantům přeji do dalších klet hodně životního optimismu a hlavně zdraví.

Za region **Vladimír Tengler**

Moravskoslezský region

Ve třetím čtvrtletí roku 2006 se dožívají významného jubilea tyto naši členové:

65 let Rošlapilová Anna, nar. 22. 7. Malý Špakov, bytem Hladké Životice a Šplichalová Lydie, nar. 10. 8. Hájký, bytem Horní Sklenov

70 let Kočina Vladimír, nar. 20. 8. Michalovka, bytem Nový Jičín a Kopecký Stanislav, nar. 9. 9. Janovka, bytem Hladké Životice.

75 let Ludvík Břetislav, nar. 1. 9. Josefín-Luck, bytem Stará Ves u Bílovce a Najmonová Emilie, nar. 13. 9. 31 Hubín Český, bytem Suchdol n. Odrou

84 let Kolíbková Marie, nar. 13. 9. Mstěšín, bytem Suchdol n. Odrou.

Všem jubilantům přeje vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohody.

Za regionální výbor **Dr. Vladimír Samec, předseda**

a Marie Seitlová, tajemnice

Region Frýdlant

Seznam jubilantů, kteří se dožívají svých významných výročí ve 2. pololetí 2006

60 let, 10. 7. Bacovská Lidia ze Zahorce, Frýdlant v Č.

65 let, 19. 10. Domoráková Marie z Volkova, Staré Ždánice a 5. 10. Růžička Jaroslav z Volkova, Habartice

77 let, 2. 10. Milická Ludmila z Volkova, Liberec

78 let 22. 11. Štorek Josef z Volkova, Chotyně

79 let, 5. 12. Jedlanová Marie z Volkova, Habartice

80 let, 4. 7. Lindrová Drahomíra z Vraňan, Teplice v Č.

81 let, 20. 9. Lindr Josef z Podvysoké, Teplice v Č.

82 let, 7. 9. Zajícová Anna ze Zaháje, Liberec

84 let, 26. 9. Záhřebová Marie z Volkova, Prachovice

86 let, 6. 11. Švorcová Emilie z Novosilek, Nové Město p. S.

87 let, 19. 8. Kalíková Evženie z Mírohoště, Liberec

90 let, 15. 12. Růžička Vladimír z Volkova, Habartice

95 let, 1. 11.- Tylichtrvá Marie z Novosilek, Raspenava

Do dalších let především hodně zdraví a životní pohody přeje za region **Frýdlant v Č. Ludmila Milická**

Region Zatec

Ve 3. čtvrtletí se dožívají naši členové svých jubilejních narozenin:

Ludmila Sochorová, 6. 7. 80 let, Louny. Anna

Čechová, 7. 7. 65 let Sífem. Antonie Vlková, 20. 7. 80 let, Podbořany. Anna Jursová, 21. 7. 70 let Zatec.

Eugenie Arvajová, 28. 7. 65 let, Lišťany. Antonín

Linha, 1. 8. 80 let, Syrovce. Marie Prasková, 4. 8. 80 let, Radičevy. Marie Krejčová, 6. 8. 70 let, Sífem.

Ludmila Řihová, 9. 8. 75 let, Lišany. Emilie

Odvárková, 10. 8. 92 let, Očihov. Miluše Bajerová, 14.

8. 70 let, Podbořany. Marie Kočková, 22. 8. 80 let, Zatec. Marie Martinovská, 1. 9. 75 let, Zatec. Václav

Ketner, 1. 9. 85 let, Zatec. Václav Horáček, 6. 9. 85 let, Louny. Klára Jandová, 9. 9. 75 let, Aš. Evženie

Košťálová, 15. 9. 91 let, Zatec.

Všem mnoho zdravíčka, štěstí a do příštích let klid a spokojenost

přeje za celý region Kamila Ondrová

Region Mohelnice

V druhé polovině r. 2006 se dožívají hezkého jubilea tyto členové:

Zajiček Zdeněk bytem Horní Krčmy, 17. 10. 55 let.

Ludvík Jaroslav z Bakovce, nyní bytem Úsov, 4. 9. 81 let. Vohralík Miroslav z Kurdybáně, nyní bytem Libivá, 6. 8. 84 let. Frišová Vlasta z Moldavy, nyní bytem Jeseník, 8. 9. 70 let.

Všem jubilantům blahopřeje a do dalších let přejeme pevně zdraví, štěstí a životní pohody.

Za reg. **Machovská**

Region Tachov

Ve třetím čtvrtletí roku 2006 se dožívají životních jubilejí tyto členové našeho regionu:

Ganajová Lydie, 25. 7. 81 let. Kubiček Fedor, 19. 7.

65 let. Vána Jan, 1. 7. 70 let. Kůtová Evženie, 4. 8. 81 let. Vanická Miloslava, 31. 8. 75 let. Velich Stanislav,

16. 8. 70 let. Matasová Irena, 25. 9. 81 let.

Všem jubilantům hodně zdraví, štěstí a životní pohody i v dalších letech
za region přeje Alžběta Michlová
Všem jubilantům blahopřeje i redakce Zpravodaje

NAŠE ŘADY OPUSTILI ...

Vážení,
Oznamuji Vám, že můj manžel Ing. Miroslav Vlk zemřel 29. 4. 2006. Cítil sounáležitost se všemi z Volyně a těšil se na každé setkání. Letos už se, bohužel, nemohl zúčastnit.

S pozdravem Věra Vlková, manželka

Region Žatec

Dne 10. února zemřela ve věku 86 let naše členka Helena Jandová z Vroutku. Pocházela z Buderáže na Volyni.

Upřímnou soustrast pozůstalé rodině vyjadřuje za region
Kamila Ondrová
I redakce Zpravodaje projevuje všem pozůstalým svou upřímnou účast.

DARY došlé na konto SDRUŽENÍ Květen 2006

Region Žatec

Marie Bínová, Podbořany 100 Kč, Miroslav Bernard, Velevčice 200 Kč, Helena Tomešová, Žatec 100 Kč, Jiřina Zetková, Žatec 50 Kč, Josef Nesvadba, Ústí n. L. 200 Kč, Anna Krátká, Žatec 100 Kč, Vladislav Musil, Dobroměřice 200 Kč, Pavla Rajbrová, Lipno 100 Kč a Helena Plocarová, Lipno 100 Kč.

Region Chomutov

Marie Zetková, Račetice 200 Kč

Moravskoslezský region

Antonie Přibyláková 150 Kč, Ludmila Szaftartziková 100 Kč, Vlasta Bolfová 100 Kč, Valerián Klazan 200 Kč, Břetislav Ludvík 200 Kč a Evženie Haráková 50 Kč

Region Praha

Zbigniew Wojcieszek, Warszawa 400 Kč

Region Šumperk

Anna Vojtišková, Rapotín 200 Kč a Žofie Lešáková, Rapotín - 200 Kč

Region Severoamerický

(členské příspěvky a dary)

S. J. Čičo čl. 10 USD, dar 10 USD. G. Pospishil, čl. 10 USD. S. Pospishilová čl. 10 USD. G. Pospishil, čl. 10 USD, dar 20 USD. V. Pospishil, čl. 10 USD. M. Pospishilová, čl. 10 USD. L. Raicinová, čl. 10 USD, dar 20 USD. V. Foitík, čl. 10 USD, dar 5 USD. J. M. Richard, čl. 10 USD, dar 10 USD.

J. Toushek, čl. 14 CAD, dar 6 CAD. V. Vrána, čl. 14 CAD, dar 11 CAD. J. Novák, čl. 14 CAD, dar 11 CAD. D. Jersák, čl. 14 CAD, dar 11 CAD. M. Unglish-Uhliřová, čl. 14 CAD, dar 16 CAD. J. Nesvadba, čl. 14 CAD, dar 11 CAD. W. Shantora, čl. 14 CAD, dar 11 CAD. M. Jelínek, čl. 14 CAD, dar 11 CAD. J. Kuczera, čl. 14 CAD, dar 6 CAD. S. Kubeš, čl. 14 CAD, dar 11 CAD. A. Bennett-Odstřil, čl. 14 CAD, dar 6 CAD. E. Englová, čl. 14 CAD, dar 11 CAD. Rev. J. Novák, čl. 14 CAD, dar 11 CAD. J. Hynek, čl. 14 CAD, dar 6 CAD. A. Lešák, čl. 14 CAD, dar 6 CAD. A. Jasanský, čl. 14 CAD, dar 11 CAD. V. Tichá-Kytlová, čl. 14 CAD, dar 6 CAD. J. Kytl, čl. 14 CAD, dar 11 CAD.

Příspěvky nečlenů:

Jiří Prokůpek 20 CAD, Josef Dvořák 20 CAD.

Všem členům za jejich dary a spolupráci ze srdce děkuje vedoucí regionu Jerry Kytl

Všem dárcům děkuje upřímně i redakce Zpravodaje

Sbírka na výstavbu busty

Dr. Edv. Beneše Květen 2006

Region Olomouc

Václav Albrecht 50 Kč, Dana Albrechtová 50 Kč, Václav Bouzek - 100 Kč, Emilie Bouzková 200 Kč, Anna Bruštková 200 Kč, Břetislava Březinová 100 Kč, Olga Ciglová 400 Kč, Antonie Derychová 100 Kč, Evgenie Dubická 250 Kč, Anna Dudková 200 Kč,

Marie Fišerová 100 Kč, Marie Haltuchová 100 Kč, Václav Klaban 100 Kč, Vlastimil Kleibl 200 Kč, Vlastimil Kočí 50 Kč, Raisa Kočí 50 Kč, Josef Macoun 50 Kč, Zdeňka Macounová 50 Kč, Antonín Marek 200 Kč, Anna Marková 150 Kč, Josef Nerad 1000 Kč, Novák Václav 50 Kč, Marie Nováková 50 Kč, Marie Nováková st. 100 Kč, Vladimír Polák 200 Kč, Marie Pospíšilová 500 Kč, Miroslava Pospíšilová 500 Kč, Emilie Procházková 100 Kč, Miluše Procházková 50 Kč, Josef Škaloka 100 Kč, Jiřinka Škaloková 100 Kč, Václav Špíchal 100 Kč, Václav Šulc 200 Kč, Josef Šulc 300 Kč, Vladimír Tengler 300 Kč, Emilie Tenglerová 100 Kč, Břetislava Václavíková 200 Kč, Ryša Vágnér 50 Kč, Lenka Macháčková 50 Kč, Zdeněk Zapletal 100 Kč, Vlasta Zapletalová 100 Kč, Anna Samcová 100 Kč, Vladimír Čech 100 Kč.

Všem dárcům děkuje vedoucí regionu Vladimír Tengler

Region Žatec

Mikuláš Šereřuk, Libořice 500 Kč, Alžběta Němečková, Žatec 50 Kč, Marie Ryšavá, Žatec 200 Kč, Marie Všetěčková, Žatec 260 Kč, manželé Stárkovi, Brozánky 500 Kč.

Region Žatec část Podbořany věnovali celkovou částku 7050 Kč

Region Cheb

Anna Holubičková 250 Kč, Žeňa Floriánová 400 Kč, Věra Kováčová 200 Kč, Žeňa Šedivcová 100 Kč, Anna Círhonková 100 Kč, Adéla Šrámková 100 Kč, Jaroslav Florián 200 Kč, Jiří Máca 250 Kč, Antonie Stolariková 100 Kč, PhDr. Jan Křivka 100 Kč, Marie Hofrajtřová 100 Kč, Manželé Zývalovi 500 Kč, Manželé Pancířovi 500 Kč, Emilie Pecová 200 Kč, Jiří Zahradník 100 Kč, Ludmila Mácová 250 Kč, Lydie Ollmannová 200 Kč, Viktorie Jesinková 200 Kč, Rostislav Kozák 100 Kč, Emilie Rampasová 100 Kč, František Tochor 550 Kč, Růžena Benešová 200 Kč, Miroslav Florián 200 Kč, Dr. Richard Votava, Mar. Lázně 1000 Kč, Růžena Straková 500 Kč

Region Chomutov

Josef Kalcovský, Praha 500 Kč, Vladimír Hnetecký, Ostrov n. Ohří 200 Kč a Marie Šantorová, Chomutov 200 Kč

Region Šumperk

Zofie Lešáková, Rapotín 500 Kč, Evženie Liščinková, Rapotín 200 Kč, Marie Dedeciusová, Libina 200 Kč, Věra Kucharčuková, Nový Malín 200 Kč

Region Nymburk

Ing. Vladimír Knap, Poděbrady 3000 Kč

Region Praha

Helena Fraňková, Praha 200 Kč, manželé Slavíková, Praha 300 Kč, Anna Marušová, Praha 200 Kč, MUDr. Muratov, Praha 150 Kč, Václav Charousek, Šluknov 200 Kč a Zbigniew Wojcieszek, Warszawa - 1000 Kč

Region Moravskoslezský

Antonie Přibyláková 600 Kč, Antonie Kraciková 100 Kč, manželé Seitlovi 500 Kč, Stanislava Bačovská 100 Kč, Anna Čmúchálková 50 Kč, Marie Dvořáková 100 Kč, Ing. Dobroslav Janko 100 Kč, Jaroslav Janko 100 Kč, Václav Kubišta 100 Kč, Jiřina Krušinová 50 Kč, Marie Tejšková 50 Kč, Stanislav Vendolský 100 Kč, Anna a Václav Vyhřídálovi 50 Kč, Vladislav Cupal 50 Kč, Emilie Horská 100 Kč, Boleslav Kopecký 50 Kč, Stanislav Kopecký 50 Kč, Vlasta Kopecká 50 Kč, Věra Pospíšilová 50 Kč, Anna Rošlapilová 50 Kč, Marie Rošlapilová 50 Kč, Ladislav Vaněček 50 Kč, Rostislav Zeman 200 Kč, Terezie Zajíčková 50 Kč, Ladislav Hirš 50 Kč, Marie Vaněčková 100 Kč, Vlasta Bolfová 100 Kč, Ing. Vladimír Vacek 500 Kč, Božena Štefková 200 Kč a Emilie Kubínová 50 Kč

Region Šternberk

Viktor Ráza, Šternberk 200 Kč, Václav Augusta, Lužice 200 Kč, Helena Bendlová, Mladějovice 50 Kč, Václav Bohuslav, Babice 200 Kč, Josef Dolejš, Šternberk 200 Kč, Vlasta Dolejšová, Babice 200 Kč, Jiří Dufek, Lužice 200 Kč, Josef Faltys st., Bohuňovice 200 Kč, Josef Faltys ml., Bohuňovice

200 Kč, Libuše Faltysová, Mladějovice 100 Kč, Věra Knobová, Šternberk 200 Kč, Milada Koubová, Štěpánov 200 Kč, Václav Krejčí, Šternberk 150 Kč, Marie Lamrová, Řídeč 100 Kč, Emilie Kozáková (ČSBS), Řídeč 200 Kč, Viktor Niče, Šternberk 200 Kč, Halina Pavlicová, Olomouc 100 Kč, Václav Polívka, Babice 100 Kč, Libuše Navrátilová, Babice, - 200 Kč, Josef Říha, Šternberk 150 Kč, Mirek Suchan, Babice 200 Kč, Vladimír Tomášek, Štěpánov 200 Kč, Ing. Josef Truksa, Bohuňovice 100 Kč, Rostislav Romaněnko, Šternberk 200 Kč, Emil Bohuslav (ČSBS), Komárov 200 Kč, Josef Vohralík, Unčovice 200 Kč, Slávka Vohralíková, Unčovice 100 Kč, Zdeňka Janošíková, Šternberk 100 Kč, Helena Medvědová, Šternberk 200 Kč, Vinc. Valušková 200 Kč a Marta Duřhová 200 Kč

Členové ZO ČSBS Chomutov

Na podnět pluk. V.v. Vladimíra Licinberka předsedy ČsOL v Chomutově byla na členské schůzi vybrána částka 3 450 Kč na výstavbu busty. Přispěli i někteří členové, kteří nejsou volynští Češi.

Viktor Řepík 200 Kč, Anna Pičkarová 200 Kč, Václav Doleček 50 Kč, Josefina Škopříková 50 Kč, Jan Ohnátko 50 Kč, A. Nuslauerová 450 Kč, Václav Ploc 200 Kč, Olga Němcová 200 Kč, František Ježek 100 Kč, Julie Klemptová 50 Kč, Mil. Skurková 100 Kč, Michal Tomáško 200 Kč, Brna Holanová 200 Kč, Josef Chmelík 200 Kč, Anna Ignáčová 100 Kč, Dobrosl. Kovář 200 Kč, Vlasta Burdová 200 Kč, Z. Prontekerová 200 Kč, Olga Siřaňová 50 Kč, Bož. Šlechtová 100 Kč, M. Demjanovič 100 Kč, Pínek Narva 50 Kč, Lud. Doležalová 100 Kč, Vlad. Ženěvský 100 Kč

Region Brno

Pan učitel Miroslav Holub z Brna, za války v koncentračním táboře. Na Volyni nikdy nebyl. U příležitosti svých 89. narozenin věnoval na bustu 1.200 Kč. Český svaz bojovníků za svobodu čís. 21 Brno-Židenice 400 Kč a pan Zásloický Alexandr, Ing. 500 Kč.

Na konto došla částka 1 000 Kč jako dar na sbírku, ale ze soupisu od České pošty se nepodařilo rozluštit dárcé (manželé?). Pokud mi dárci upřesní jména, uveřejníme je v dalším čísle Zpravodaje.

Ve Zpravodaji č. 5 došlo k duplicitnímu uveřejnění některých dárců. Byli to: Vladimír Kunásek, Ludmila Klejšmidová a manželé Malákoví

Karlovy Vary, Březen 2006

Každý měsíc na našich shromážděních skledujeme ve Zpravodaji zprávy o podpoře památníku a chválíme ušlechtilý záměr.

Všichni členové Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel v Karlových Varech podporujeme projekt odhalit důstojný památník prezidenta Dr. Edv. Beneše u příležitosti 60. výročí návratu do vlasti.

Za region odsouhlasili členové odeslat částku 1 000 Kč.

Jmen na seznamu dárců stále přibývá. Všichni jsme rádi, že památník bude trvalým poděkováním za návrat z Volyně do Čech. Za region K. Vary Helena Horáková

DARY pro region Moravskoslezský:

Přibyláková Antonie 100 Kč, Szaftartziková Ludmila 50 Kč, Zajíčková Drahuška 100 Kč, Štefková Božena 200 Kč, Kočina Vladimír 200 Kč. Za tyto dary region dárcům děkuje.

Vážení čtenáři Zpravodaje

Toto číslo je předprázdninové a my Vám chceme popřát krásné prožití letních měsíců, abyste si odpočinuli po celoročním shonu a načerpali síly do další práce. Doufáme, že nám během prázdnin shromáždíte nějaké nové, zajímavé příspěvky, a těšíme se s Vámi v září na shledanou. Zároveň Vás upozorňujeme, že redakční rada teď dělá uzávěrku příspěvků vždy koncem předchozího měsíce a prosíme tedy o jejich dříve zaslání. Váš Zpravodaj

Důležité upozornění! Jelikož se množí dotazy dárců na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje.

Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo konta: 000000-1937591369/0800, Čs spořitelna a.s. - Rytířská 29, Praha 1. Dary můžete posílat i na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Svidnická 509, 181 00 Praha 8, tel.: 233 550 070.. Prosíme čtenáře, aby nás neupomínali o zveřejnění darů-dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu!! Krajane! Neposílejte v žádném případě peněžní dary na adresu redaktorky! Díky za pochopení. Záležitosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: Antonie Kramná, ul. Černého 513/5, 182 00 Praha 8,

Tiráž: Zpravodaj vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají jejich autoři. Vychází jako občasník. Šéfredaktor: Věra Latzelová. Příspěvky nejsou honorovány, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová, Slapská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zásilek povoleno Česká pošta, s.p. odštěpným závodem Praha č.j.nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyšlo: 27. 06. 2006